

АКАДЕМІЯ

Міа

ГАЗЕТА
ДЕРЖАВНОГО ВИЩОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«УКРАЇНЬКА АКАДЕМІЯ
БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ»

№ 1-2(87-88) 08.02.2011

СЛОВО РЕКТОРА

ВІВАТ, АКАДЕМІЄ!

З ЮВІЛЕЄМ!

Шановні колеги, дорогі студенти!

Сердечно вітаю Вас з ювілеєм нашої академії!

Минуло 15 років відтоді, як було прийнято постанову Кабінету Міністрів України про створення Української академії банківської справи. За цей порівняно короткий час ми змогли гідно пройти період становлення і розвитку, запровадження добрих традицій нашого навчального закладу. Кожен із пережитих п'ятнадцяти років був сповнений для нас важливих, а то й історичних подій. З кожним роком нам додавалося успіхів, зростав авторитет академії. Сьогодні ми по праву можемо пишатися академією як одним із провідних економічних вишів України, де дають міцні знання і готують висококваліфіковані кадри.

Завдяки постійній підтримці Національного банку України ми створили прекрасні умови для навчання, проживання і відпочинку студентів. Академія завжди була і, впевнений, буде одним із найпривабливіших вищих навчальних закладів для молоді України.

Щиро бажаю кожному з Вас міцного здоров'я, відмінних успіхів у праці та навчанні в ім'я розвитку і процвітання нашої академії!

Зичу всім нових злетів і перемог, душевної злагоди і достатку, родинного захисту, любові та великого щастя!

**З повагою,
ректор, професор
А.О. Єпіфанов**

ПИШАЄМОСЯ СВОЄЮ ІСТОРІЄЮ

15 років – навіть для людини вік дуже юний, а що вже говорити про вищий навчальний заклад! Однак життя показало, що Українська академія банківської справи Національного банку України за свою 15-річну історію встигла зробити стільки, на що іншим вишам не вистачило б і багатьох десятиріч. Коротко згадаємо хоча б про найважливіші події цих років

1996 рік

Прийнята постановою Кабінету Міністрів України про створення Української академії банківської справи.

Відбудова першого навчального корпусу по вул. Соборній, 39.

1997 рік

Створення спеціалізованої вченої ради, відкриття аспірантури та докторантури.

Реконструкція адміністративного корпусу по вул. Петропавлівській, 56.

1998 рік

Реорганізація економічного факультету академії шляхом поділу його на економічний та юридичний факультети.

Відкриття галереї мистецтв "Академічна".

1999 рік

Розпорядження Кабінету Міністрів України про передачу Української академії банківської справи до сфери управління Національного банку України.

Вихід у світ першого номера студентської газети «Академія».

2000 рік

За рейтингом вищих навчальних закладів освіти України "Софія Київська" УАБС НБУ увійшла до 10 найкращих економічних ВНЗ України і отримала Диплом лауреата.

Введено в експлуатацію навчальний корпус № 2 по вул. Петропавлівській, 57.

2001 рік

За результатами рейтингу вищих навчальних закладів освіти України "Софія Київська" академія нагороджена Почесним дипломом за значний внесок у розвиток системи освіти України.

Здійснено перший повний випуск академії (134 випускники).

Відкриття головного навчального корпусу № 3 (вул. Петропавлівська, 59).

2002 рік

УАБС нагороджена срібною медаллю «За вагомий внесок у розвиток національної системи освіти» на Міжнародній виставці навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні-2002».

Відкриття універсального легкоатлетичного манежу.

2003 рік

Здійснено перший випуск 107 магістрів денної форми навчання.

Академія нагороджена золотою медаллю Комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України за значну роботу з розвитку фізичної культури і спорту.

Введена в експлуатацію медична санітарна частина академії.

2004 рік

На Міжнародній виставці навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні – 2004" академія нагороджена бронзовою медаллю у номінації "Інноваційні педагогічні методи в навчальному процесі".

За рішенням Державної акредитаційної комісії МОН УАБС НБУ визнано закладом, акредитованим за статусом вищого закладу освіти IV рівня.

2005 рік

За рейтингом вищих закладів освіти України "Софія Київська" УАБС НБУ нагороджено бронзовою статуєткою та дипломом як один із найкращих вищих навчальних закладів країни.

За архітектуру комплексу будівель Української академії банківської справи Національного банку України ректору академії А.О. Єпіфанову, Голові Національного банку України

В.С. Стельмаху та групі архітекторів і будівельників присуджено Державну премію в галузі архітектури.

2006 рік

Біля медичного корпусу академії на честь 10-річчя УАБС НБУ закладено Студентський сквер.

Відкрито музей академії.

2007 рік

Академія нагороджена Кубком за перемогу у Всеукраїнському огляді-конкурсі МОН України за кращий стан фізичного виховання і спорту серед вищих навчальних закладів України.

В УАБС НБУ відкрито комфортабельний гуртожиток-готель «Олімпійський».

2008 рік

Команда КВН академії «Жорсткі диски» виборола Кубок КВН та Суперкубок КВН України.

Академію нагороджено Почесним знаком і дипломом переможця Все-

українського конкурсу якості «100 кращих товарів України» у номінації «Надання освітніх послуг».

2009 рік

Відкрито Наукову бібліотеку УАБС НБУ, подібної якій немає в Україні.

2010 рік

Відкриття I і II черги Севастопольського інституту банківської справи УАБС НБУ. В цьому навчальному закладі вперше розпочалися заняття.

2011 рік

На XXV Всесвітній зимовій універсіаді в Туреччині студентка академії Віта Семеренко виграла 2 золоті медалі – у змаганнях жіночого біатлонного спринту на 7,5 км з двома вогневими рубежами та в гонці переслідування на 10 км. А студентка УАБС НБУ Марина Анцибор на цій же олімпіаді виграла срібну нагороду у складі збірної України в естафеті на 3x5 км з лижних перегонів серед жінок.

ЗНАЙ НАШИХ!

ВІТА І МАРИНА –
НАЙКРАЦІ У СВІТІ!

Дві студентки обліково-фінансового факультету УАБС НБУ – Віта Семеренко та Марина Анцибор – постійно прославляють Україну та академію своїми спортивними досягненнями. І ось маємо нові повідомлення про їхні блискучі виступи на XXV Всесвітній зимовій універсіаді в Ерзурум (Туреччина). Так, Віта Семеренко виграла дві золоті медалі – у змаганнях з жіночого біатлонного спринту на 7,5 км з двома вогневими рубежами та в гонці переслідування на 10 км.

А Марина Анцибор отримала срібну нагороду у складі збірної України в естафеті 3x5 км з лижних перегонів серед жінок.

Ці дві наші успішні спортсменки незабаром захищатимуть честь держави у складі збірної України на XXI Зимових олімпійських іграх у Ванкувері (Канада).

Молодці, дівчата! Пишаємося вами і бажаємо нових вагомих перемог!

ВИЗНАННЯ

ПРИЗ – НАВЧАННЯ В ЄВРОПІ

У конкурсі на краще есе «Значення європейської освіти для мого майбутнього», організованого Європейським науково-освітнім центром допомоги студентам «YunGo», взяли участь роботи молоді з усієї Європи. Відрадно, що наші студенти – Оксана Чоботар, Андрій Кругових, Діана Дорош і Світлана Фонталіна – зайняли третє місце.

Призом для молодих науковців стала 10-відсоткова знижка за перший рік навчання в одному з найсучасніших вишів Риги. Окрім цього, у них є можливість продовжити своє навчання в Європі з урахуванням уже отриманих знань в Україні, тобто навчатися з наступного року на четвертому курсі. Або ж отримати два дипломи – українського та державного латвійського (європейського) зразка.

Дуже приємно, що наші студенти не обмежують своє наукове пізнання стінами академії, а беруть участь у подібних заходах і вибирають призові місця!

Владислав ЛЕВЧЕНКО,
студент групи ЕК-92

ЗНАЙ НАШИХ!

ПЕРЕМОГА
В ЕКОНОМІЧНОМУ КОНКУРСІ

Наприкінці минулого року в Київській школі економіки відбувся заключний етап конкурсу есе і дослідницьких робіт за темою «Енергетична залежність і вплив зростання цін на газ на економіку України/ Білорусі/ Молдови».

До участі в конкурсі приймалися наукові роботи або есе, написані виключно англійською мовою. Вони повинні базуватися на оригінальному дослідженні, проведеному студентом, або ж на результатах, отриманих іншими дослідниками, з додатковим аналізом, проведеним студентом.

Академію в цьому конкурсі представляли студенти третього курсу Олександр Путімцев (науковий керівник Г.О. Пересацько) та Віталій Захожий (науковий керівник Д.Л. Циганюк).

За результатами конкурсного відбору Олександр Путімцев став фіналістом цього конкурсу і презентував свою роботу на підсумковому засіданні конференції студентів Київської школи економіки.

ВИЗНАННЯ

ВИСОКА ЯКІСТЬ ДИПЛОМНОЇ
РОБОТИ ВИПУСКНИКА

Підбиті підсумки щорічного Всеукраїнського конкурсу дипломних робіт зі спеціальності «Фінанси». Конкурсна комісія у складі провідних вітчизняних науковців і фахівців з фінансів і кредиту, організована Донецьким національним університетом економіки і торгівлі ім. Туган-Барановського, протягом місяця розглядала дипломні роботи ОКР «спеціаліст» і «магістр», що були захищені випускниками 2010 року та рекомендовані для участі в конкурсі Державними кваліфікаційними комісіями вищих навчальних закладів України.

Про високу якість теоретичної та практичної підготовки фахівців із фінансів – випускників нашої академії свідчить нагородження дипломом III ступеня дипломної роботи В. Птащенка на тему «Інвестиційна привабливість регіону» (науковий керівник – канд. екон. наук, доцент І.М. Боярко).

ВІДГУКИ РОБОТОДАВЦІВ

ВИСОКОЕРУДОВАНІ
Й ТАЛАНОВИТІ ВИПУСКНИКИ

Академії є чим пишатися: своїми висококваліфікованими викладачами, успіхами студентів на олімпіадах і конференціях, чудовими умовами для навчання, спорту, відпочинку. Та чи не найбільша гордість кожного навчального закладу – його випускники. Якщо на роботі задоволені вчорашніми студентами, значить, вся праця професорсько-викладацького колективу не була марною.

Отже, продовжуємо друкувати відгуки роботодавців. Цього разу я поцікавився враженнями про нашу Alma-mater у заступника керуючого філією «Полтавське регіональне управління» АТ «Банк «Фінанси та кредит» з розвитку бізнесу в Сумській області Інни Газдєєвої

– Особливість академії, яка вирізняє її з-поміж інших вишів, – високі вимоги, що висуваються до студентів з перших днів навчання, – розповідає Інна Валентинівна.

– Професійні викладачі різносторонньо виховують і контролюють студентів, сумлінно виконуючи свої обов'язки. І, як результат, в установи та організації приходять уже готові працівники.

У нас працювали студенти-заочники з академії, котрі після роботи сиділи над підручниками, підбирали собі необхідну економічну літературу. Вони «зубрили» і

нервувалися перед екзаменами, а це свідчить про відсутність формального підходу і про якісний рівень заочного навчання. Доводилося спілкуватися і з вашими випускниками, яким властивий високий професіоналізм, комунікабельність та неформальний підхід до

справи. Насправді дуже приємно співпрацювати з високоерудованими й талановитими людьми – колишніми студентами Банківської академії.

Хочу подякувати ректору академії, професору Анатолію Олександровичу Єпіфанову за безцінний внесок у розвиток освіти й науки держави, адже освічена молодь – наше майбутнє. Академія має прекрасні умови для навчання та підготовки молодих фахівців.

Записав
Владислав ЛЕВЧЕНКО,
студент групи ЕК-92

ДУХОВНІСТЬ

МОВНО-ЛІТЕРАТУРНИЙ
КОНКУРС В АКАДЕМІЇ

22 січня, в День Соборності України, в академії відбувся II етап I Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка, в якому взяли участь понад 100 учасників – старшокласники та студенти навчальних закладів області I-IV рівнів акредитації

Відкрила урочистості, наголосивши на важливості проведення подібних заходів для духовного збагачення молоді, заступник голови Сумської обласної державної адміністрації Тамара Іщенко. Про генезу Тараса Шевченка та про невмируще значення його творчості розповіла присутній голова журі другого етапу конкурсу, проректор УАБС НБУ, кандидат філологічних наук, доцент Алла Ярова.

«Поезія – словесна молитва життя», – так вважає наш сучасник, голова Сумської організації Національної спіл-

ки письменників України, лауреат літературних премій імені О. Олеся, імені П. Рудя, імені В. Мисика Олександр Вертіль, який повідав учасникам конкурсу про велику Тарасову душу.

Про Т.Г. Шевченка і сучасність взяв слово головний редактор журна-

лу «Вивчаємо українську мову та літературу», професор Костянтин Голобородько.

Беззаперечною окрасою заходу став виступ талановитого бандуриста Олександра Триуса, у виконанні якого прозвучали безсмертні шевченківські «Думи мої, думи мої...».

Ця урочиста частина налаштувала учасників конкурсу на серйозну і плідну роботу. І незважаючи на те, що питання конкурсу були досить складними, більшість учасників з ними успішно справилися. Особливо втішними виявилися результати творчих змагань для студентів академії. Так, впевнену перемогу (I місце серед студентів нефілологічних факультетів), значно випередивши своїх суперників, здобула студентка групи П-01 Яна Вакуленко. А студентка цієї ж групи Катерина Проскурня посіла V місце.

Наказом Управління освіти і науки облдержадміністрації відзначено високий рівень підготовки і проведення мовно-літературного конкурсу і нагороджено грамотами ректора УАБС НБУ, професора А.О. Єпіфанова та проректора академії, доцента А.Г. Ярова.

Наталія ДАНИЛЕНКО

ЗНАЙОМТЕСЬ: ПЕРШОКУРСНИКИ

Альона ТОНКОНІГ, студентка групи МЕ-02

МРІЮ ПІДНЯТИСЯ НА ЕВЕРЕСТ

Вступати до академії мені порадила старша подруга, яка тут навчається.

Родом я із Полтавщини, закінчила Котелевську гімназію №1 ім. С.А. Ковпака із золотою медаллю. Захоплювалася сучасними танцями, участю в театральному гуртку, грою на фортепіано, займалася волонтерством. Намагалася бути слухняною дитиною, тому вчителі кажуть, що в більшості випадків задоволені мною. Я – комунікабельна, відповідальна,

терпляча, щира.

В академії хочу займатися плаванням і танцями, а також відпочивати з друзями, можу періодично дописувати до газети, оскільки практикувалася в шкільній газеті. Проте найбільшу увагу, звичайно, буду приділяти навчанню.

Я люблю спілкуватися з людьми, намагаюся контактувати з усім своїм оточенням. Для мене студентські роки – це, по-перше, навчання, по-друге,

нові знайомства, по-третє, майже самостійне, доросле життя, по-четверте, розваги та інше. Найяскравішою подією у моєму житті поки що залишається шкільний випускний.

У майбутньому бачу себе успішною, щасливою людиною. Намагаюся завжди бути першою, але іноді мені заважає моя непунктуальність. Проте я працюю над собою і своїми недоліками. А ще я мрію піднятися на Еверест!

АКЦІЇ

ДОПОМОЖИ ХВОРИМ ДІТЯМ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ «ТИЖНЯ ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ»

У лютому в Сумах пройде акція «Тиждень взаєморозуміння», покликана як надати конкретну допомогу тим, хто цього потребує, так і змусити замислитися над проблемами нужденних і усвідомити роль кожного з нас у вирішенні цих проблем. Світ потребує балансу доброти на противагу негараздам і бідам – у цьому переконані члени ініціативної групи з проведення акції: голова обласного осередку Всеукраїнського комітету захисту дітей, член ради Клубу-музею Матері Ніна Чернявська, член оргкомітету, голова обласного прес-клубу Алла Федорина, член громадської організації «Любисток», директор НВК «Дитячий садок №34» Людмила Шрамко

Долучилася до цього благодійного проекту і Українська академія банківської справи Національного банку України. На думку проректора академії, співголови оргкомітету акції *Алли Ярової*, цей благодійний захід ставить перед собою два завдання: по-перше, зруйнувати стереотипи щодо ставлення до людей із фізичними вадами і, зокрема, дітей-інвалідів, а по-друге, допомогти придбати для малюків із дитячого садка №34, хворих на ДЦП, майданчик, на якому вони могли б гратися і розвиватися.

У рамках проекту 11 лютого о 16.30 у мистецькій галереї «Академічна» буде проведена благодійна лотерея. Розігруватиметься карти-

на сумського художника Ігоря Швачунова «Зимовий колодязь». Це відомий в Україні майстер, член Національної спілки художників України, лауреат виставки-конкурсу фотографії всеукраїнської газети «День», викладач Сумського державного педагогічного університету ім. А.С.Макаренка. Ігор Юрійович працює в галузі станкового живопису, графіки, художньої фотографії, ленд-арту. Твори митця зберігаються в Лебединському міському художньому музеї ім. Б.Руднева, Сумському обласному художньому музеї ім. Н.Онацького, Конотопському краєзнавчому музеї ім. О.Лазаревського, галереї мистецтв «Академічна» ДВНЗ «Українська ака-

демія банківської справи Національного банку України», Аннгалереї (м. Київ), Галереї сучасного мистецтва Вюрта (Німеччина).

«Зимовий колодязь» – один із основних творів художника, написаний у 2006 році.

Усі бажаючі взяти участь у благодійній лотереї, можуть звертатися у відділ з організації виховної та позанавчальної роботи академії (тел. 51-50; 58-04).

Окрім цього, у студентських гуртожитках будуть проведені бла-

годійні вечірки, кошти від яких також стануть внеском до акції.

Організатори проекту сподіваються, що благодійницька діяльність небайдужих людей не обмежиться «Тижнем взаєморозуміння». Об'єктами для уваги наступних акцій можуть стати ті соціальні, культурні, освітні заклади чи певні групи громадян, що пропонуватимуться як членами ради Клубу-музею, так і членами оргкомітету проекту.

Наталія ДАНИЛЕНКО

МИЛОСЕРДЯ

ІНТЕЛЕКТ І ДОБРА ДУША

Ці два листи, які надійшли на адресу ректорату академії з різних місць, читати особливо приємно, адже їх об'єднує глибока вдячність авторів за добрі вчинки наших студентів. Тепліє на душі від того, що в нелегкий, часом і жорстокий час наші студенти не лише дбають про свій інтелектуальний розвиток, а й мають чуйні серця, здатні відгукнутися на чужий біль. Пронесіть же ці прекрасні якості через усе життя, і нехай ваше добро повертається до вас сторицею!

Шановний Анатолію Олександровичу!

Адміністрація Сумського обласного спеціалізованого будинку дитини висловлює Вам вдячність за налагоджену співпрацю профспілкового комітету та студентської спільноти академії, спрямовану на турботу про дітей, залишених без батьківського піклування.

Зичимо Вам у Новому році міцного здоров'я та здійснення усіх задумів!

Головний лікар
Г.І. ЛИТВИНЕНКО

Шановний Анатолію Олександровичу!

Дякую Вам і студентам Української академії банківської справи Національного банку України за розуміння та грошову допомогу. Можливо, саме ці кошти стануть запорукою одужання моєї дитини.

Особливо хочу подякувати студентам *Віктору Мунтяну і Віталію Захожому*. Їхня допомога та підтримка була надзвичайно відчутною.

З повагою,

Світлана Іванівна ДМИТРЕНКО,
м. Шостка

СПОРТ

НАШІ СТУДЕНТИ – НАЙКРАЦІ!

Срібло з Кубка України

27–28 січня 2011 року в м. Запоріжжя пройшов Кубок України з багатоборства. *Євген Гуцол*, студент групи ЕК-71, на дистанції 400 м серед чоловіків став срібним призером, поступившись лише двома сотими долі секунди (!) супернику.

Три медалі з плавання

26–28 січня 2011 року в приміщенні СумДУ відбулися змагання з плавання на Кубок ректора СумДУ. Наша студентка групи СП-01 *Анна Гузієнко* зайняла I місце на дистанції 50 м на спині, II місце – на стометрівці вільним стилем, III місце – в/с («кролем»).

Перше місце з гандболу

31 січня – 1 лютого 2011 року в приміщенні легкоатлетичного манежу відбулися змагання з гандболу серед жінок на Кубок ректора ДВНЗ «УАБС НБУ». *Збірна команда академії*, змагаючись з командами з Конотопа та Шостки, зайняла I місце.

Успішні виступи з футзалу

Із листопада 2010 року тривають змагання студентської ліги м. Суми з футзалу. Станом на 3 лютого 2011 року команда академії займає другу сходинку турнірної таблиці серед 11-ти команд.

Окрім цього, команда академії бере участь у змаганнях вищої ліги м. Суми з футзалу. Після 11 турів наші студенти з двадцятьма очками посідають третє місце серед восьми команд.

Тетяна ВЕРХОГЛЯД,
старший лаборант
кафедри фізичного виховання

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ

ФОРУМ ПРО ГУРТОЖИТКИ

Українська академія банківської справи НБУ активно співпрацює з іншими ВНЗ міста Суми у різноманітних сферах. Тісно налагоджені зв'язки органів студентського самоврядування академії та інших вишів міста. Підтвердженням цього є участь наших активістів в обласному форумі «Студентські гуртожитки: реалії та перспективи», що проходив на базі Сумського державного університету. Академія з радістю відгукнулася на запрошення взяти участь у цьому заході, адже славиться найкращими гуртожитками далеко за межами області. Основним завданням форуму було обмінятися досвідом щодо організації умов для життя, навчання, дозвілля на базі гуртожитків, налагодження діяльності органів студентського самоврядування у студентських гуртожитках. Ректор Сумського державного університету А.В. Васильєв у своєму виступі зазначив, що було б добре, аби такі заходи з приводу обміну досвідом з різних питань, де брали б участь всі ВНЗ міста, проводилися частіше. Це сприяло б тіснішій співпраці вишів у напрямках, що хвилюють сучасне студентство.

Академію на даному форумі представляли студенти *Марина Статва* (МЕ-71) та *Віталій Захожий* (БС-83). Наші студенти якнайкраще постаралися, щоб донести до присутніх на форумі інформацію про ті зразки влаштування життя, дозвілля та самоврядування, що існують у гуртожитках академії. Студенти УАБС НБУ активно брали участь в обговореннях з приводу ефективної структури органів самоврядування в гуртожитках, їх діяльності, ділилися досвідом щодо організації гуртків, клубів за інтересами, різноманіт-

них проектів та акцій, які проводяться на базі наших гуртожитків. Багато нових, свіжих та цікавих ідей почерпнули і наші представники із доповідей студентів з інших навчальних закладів Сумщини.

Програма форуму включала візит учасників до гуртожитків СумДУ, відвідини анатомічного музею ВНЗ. Прийом був дуже щирим, тому всі учасники форуму залишилися задоволені. Нові ідеї та проекти, що виникли після участі у форумі, були пізніше обговорені на засіданнях органів студентського самоврядування і надалі втілюватимуться в життя.

Віталій ЗАХОЖИЙ,
студент групи БС-83

ПАРТНЕРСТВО

ПОДАРУНОК ГЕНЕРАЛЬНОГО КОНСУЛА

Під час офіційного візиту до м. Суми Генеральний консул Республіки Польща в Харкові Ян Гранат і віце-консул Аніта Сташкевич відвідали Наукову бібліотеку УАБС НБУ і передали до бібліотечної колекції цінну збірку матеріалів про Республіку Польща

Це наукові видання з історії Польщі від найдавніших часів до сьогодення, ма-

теріали міжнародних науково-практичних конференцій з питань історії українсько-

польських відносин, історії II Світової війни, альбоми та DVD з музичними творами,

фільмами, фотографіями.

Подаровані матеріали знайдуть своє почесне місце у фондах наукової бібліотеки. І всі, хто цікавиться історією, культурою і сьогоденням Польської Республіки, зможуть ними користуватися.

Директор бібліотеки Надія Петрина подякувала за цінний подарунок і висловила сподівання на подальшу співпрацю в культурно-гуманітарному напрямку.

Когда весь мир остановится, чтобы заглянуть тебе в глаза...

Татьяна ГРИНДАК,
студентка группы СП-01

«Зачем человеку пустота?..», – спросите вы, глядя в глаза с наивностью четырехлетнего ребенка.

«Для одиночества и поиска», – отвечу. Ты слышишь, как идут стрелки часов и чувствуешь воздух, видишь темноту и трогаешь запахи.

Прекрасное, чистое ощущение пустоты.

Тебя окружает созданный твоими же руками и улыбками уют.

Собираешь на ресницы снежинки и дышишь-дышишь.

Закрываешь глаза и видишь счастье. Цветное, веселое.

Мечтаешь о мире и детях, о домике в маленькой чешской деревушке и о

больших светлых окнах во всю стену. И так тепло от мысли, что все это когда-нибудь будет.

Рисуешь золотые листья и выводешь нитками разноцветные крестики. Именно от тебя зависит, каким будет этот рисунок.

Запоминаешь звуки и, складывая их вместе, придумываешь только тебе понятные мелодии.

Не красишь глаза в надежде сохранить взгляд, меньше говоришь в надежде сохранить мысли.

Долго засыпаешь и так же долго просыпаешься, затаив дыхание, чтобы ничего не пропустить. Ждешь.

И когда весь мир остановится, чтобы заглянуть тебе в глаза, поймешь, для чего нужна пустота...

Отречение

Александр МУКОРЕЗ,
студент группы П-72

Я проживу без одолжений,
Без лишней жизни украшений,
Я растопчу свои мечты,
Если меня не любишь ты.
Пусть будет жизнь неполноценной:
Ты будешь для меня бесценной,
Не так, как ты все ожидала,
Но не хочу, чтоб ты страдала.
Не нужно, чтоб меня жалела,
Утешить, рассмешить хотела.
Я выбрал путь, мне не впервой
По жизни разойтись с другой,
Ведь я хочу тебе лишь блага,
А жизнь – не о вампирах сага.
Жизнь – не роман и не кино,
И в ней не каждому дано
Найти ответную любовь.
Пусть топчется по жилам кровь
В рутинном и бездушном мире,
Прошли года, и все забыли.
Ведь память очень коротка!
И, дописав, моя рука
Отбросит лист, как будто я
Из жизни выбросил тебя...

Давай уберем МОЮ ЛЮБОВЬ

Александр МУКОРЕЗ,
студент группы П-72

Давай уберем мою любовь
Без лишней споров, лишней злост.
Ей пустим пулю прямо в лоб,
Чтобы не мучилась она.
Зачем она тебе нужна?
Уберем... и решено на том!
Уснет навечно сладким сном.
Давай... Спущу курок я сам!
Лишь алый блеск по волосам
Мелькнет – и больше нет любви!
Ты никому не говори.
Зароем мы ее потом
В саду под ивовым кустом
Под бледным светом фонаря,
А утром с песней звоняра
Она уйдет на небеса.
Я на заборе написал,
Что есть любовь.
Ой, я забыл!
Ведь я вчера ее убил...

Ему

Александра ПУСТОГВАР,
студентка группы ЭК-71

Я лишь мельком в его глаза взглянула,
Увидела в них реки и моря,
И будто целый мир себе вернула,
Где неразлучны небо и заря.

И в тот же миг глаза я отвернула,
В реальность снова канув с головой.
Ах, если б в тех глазах я утонула,
Сумела бы дышать и под водой!

Он дарит свет, яснее солнца света,
Но вижу я в глазах соленый бриз,
И словно слышу запах моря, лета:
Дыши и с головою окупись!

Но пуст тот мир, когда его нет рядом.
Он жив лишь тем, что как-нибудь потом
Я встречу снова с этим нежным взглядом,
Который я увидела мельком...

Любовь

Марина СИМОНЕНКО,
студентка группы П-01

Не роняй нежный взгляд,
Тонкий вкус и аромат,
Яркий свет в своих глазах,
Сладкий след на губах.

Невидимой нитью
Связаны наши сердца,
И пока в них течет кровь,
Наслаждайся этим чувством
Под названием "любовь"!

И вновь зима...

Владислав ЛЕВЧЕНКО,
студент группы ЭК-92

И вновь зима. И так печально,
Но на душе стает светло,
Когда из улицы случайно
Луч солнца бьется к нам в окно.

Станет теплей и веселее.
С улыбкой смотришь всем в глаза,
Для всех ты кажешься добрее,
Хотя в душе течет слеза.

Пусть душа полна печали,
Пусть жизнь наполнена тоской,
Но ты смеешься, чтоб не знали,
Что на душе лишь холод злой.

Ты лишь в окошко смотришь нежно,
И, как мечта, сверкает луч,
Напоминая нам небрежно,
Что лишь у нас от счастья ключ.

Ти-голове

Адриана КОВАЛЕНКО,
студентка групи П-02

Все на один манер:

воно

вона

вони

оті

ото.

Все, як один сюжет:

кого

кому

коли

який

чого.

Все сходиться в одне:

мене

його

її

усіх

себе.

Та перш за все

для мене є лиш

два рядки:

тебе

тебе.

Мука

Александра ПУСТОГВАР,
студентка группы ЭК-71

Я Вас знаю всего две ночи,
Я не знаю Вас аж два дня.
Это мука моя, а впрочем,
Может мука – судьба моя?

Вы мелькнули, оставив тени
В моей памяти и в душе,
На моем измученном теле,
На растаявшей желтой свече.

Вы ввели в заблуждение желанья,
Превратили их в главную цель,
И за это терплю я страданья:
Я – Ваш пленник, Ваш воющий зверь.

Я жду ночи, питаю надежды,
Я терплю бесконечность минут,
Чтоб зарыться под складки одежды,
Чтоб почувствовать, как меня ждут...

Спомин

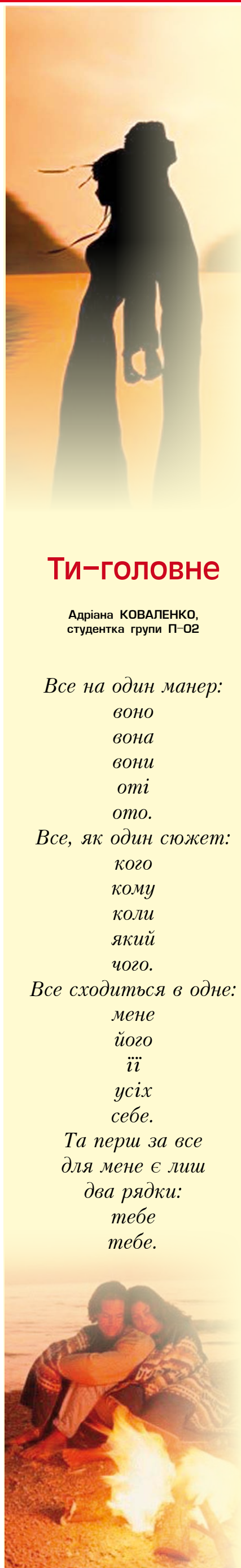
Тетяна ГРИНДАК,
студентка групи СП-01

І по сірих дорогах, забутих стежках.
Залишилися. Кожен – при своїх думках.
Хай пронизує дощ, хай ламають вітри.
Я не буду кричати, я буду іти.

Хай лишається ніч на долонях моїх.
Я забуду цей страх, не заплачу повік.
Сіре сонце в очах, дивний стогін в душі.
Вій крізь мене, зривай, що є сили свици!

Я іду по слідах, по підлозі зі слів.
Я навчилася знати те, що ти хотів.
Загубила себе, позмітала всі сни.
Я хотіла так жити, як бачиш це ти.

Вже не бачу доріг і забутих стежок.
Вже по венах лиш спомин забутих казок.
Я не хочу надій... вже не маю де класти.
Мої очі втомилась чекати на щастя...

ЛІРИЧНИМ РЯДКОМ

ПРО ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

День святого Валентина – найрожевіше свято. За цими рожевими сердечками, пузатими янголятами та іншими милими дрібничками вже не видно світу білого! І, що найцікавіше, з усього вищепереважаного потрібно вибрати подарунок коханому хлопцю. Безумовно, він зрадіє цій плюшевій червоній подушечці, але комп'ютерна мишка, наприклад, була б куди більш доречною, а з іншого боку, яке відношення має мишка до Дня святого Валентина?

З такими думками Тоня бродила по магазину подарунків. Це повинно бути щось особливе, дуже символічне і підпада-

ти під примарне поняття «подарунок коханому хлопцю від коханої дівчини на День святого Валентина». І ніщо, звичайно, не відповідало всім критеріям.

А ось у Юлі з цією справою все було набагато простіше: вона з неймовірною швидкістю перебігала від одного прилавка до іншого, ахаючи та охаючи на кожному кроці. Була б можливість, вона б жила серед купідончиків, а спала б на тій горі плюшевих ведмедиків.

Але, як не дивно, ні Тоня, ні Юля нічого не вибрали того дня.

Увечері зателефонував Антон. Він так ве-

село торохтів у трубку, розповідаючи про події минулого дня! Напевно, вже підготував для Тоні щось незвичайне, з його фантазією!

Наступного дня дівчата зустрілися знову.

– Ну, що ти вирішила подарувати? – запитала Юля з нетерпінням.

– Мишку... комп'ютерну. Його стара майже не працює.

– Потрібна річ... А я ось що вибрала. Що скажеш?

Юля показала скляну настільну лампу у формі кулі.

– Вона ж рожева і в сердечках?! Ти впевнена, що це те, що потрібно? – Тоня була здивована такому вибору.

– Дивна ти, – знизала плечима Юля. – День святого Валентина – свято кохання, і ця лампа – саме те, що потрібно для цього свята!

Вона схопила лампу і пострибала до каси. А Тоня пішла у відділ комп'ютерної техніки.

І ось настало довгоочікуване свято.

Момент обміну подарунками.

Тоня простягнула красиво упаковану коробочку, а Антон з усмішкою

вручив їй великий пухкий пакет. У ньому лежала коробка шоколадних цукерок і велике серце, дуже м'яке, пухнасте і таке рожеве.

Десь в області шлунка Тоня відчула легке розчарування. Але Антон турботливо взяв її за руку, і підле почуття безслідно щезло.

І саме в цей момент Тоня зрозуміла, для чого існує День святого Валентина. Його сутність зовсім не в подарунках, ні. Це привід згадати всіх дорогих тобі людей і сказати їм, настільки вони важливі в твоєму житті.

Якщо відверто, чи часто ми говоримо своїм близьким, як сильно ми їх любимо? Не дуже. Потрібно частіше говорити їм це! Чому б прямо зараз не обійняти маму і тата і сказати: «Ви у мене найкращі в світі! Я вас люблю!»? А ще подзвонити бабусі, дідусю, сестрі, брату (перервавши обом святкове побачення) і, звичайно, Наталі, Юлі, Віті, наговорити їм купу найприємніших слів!

А ще це свято – привід зайвий раз нагадати коханій людині про свої почуття і разом порадіти тому, що ви є один в одного... Адже немає нічого кращого за дотик коханого, коли через кінчики пальців відчуваєш, як б'ється його серце...

Олександра ПУСТОГВАР,
студентка групи ЕК-71

ПОБАЖАННЯ

УСІМ, ХТО КОХАЄ

Для світу ти – просто людина, але для когось ти – цілий світ. Цінуй людину, яка любить тебе, і не бійся дарувати їй тепло і ласку. Справжнє кохання завжди супроводжує терпіння і страждання. Будьте терплячими до своїх знайомих, рідних, коханої людини і не рахуйте послуги, зроблені для них.

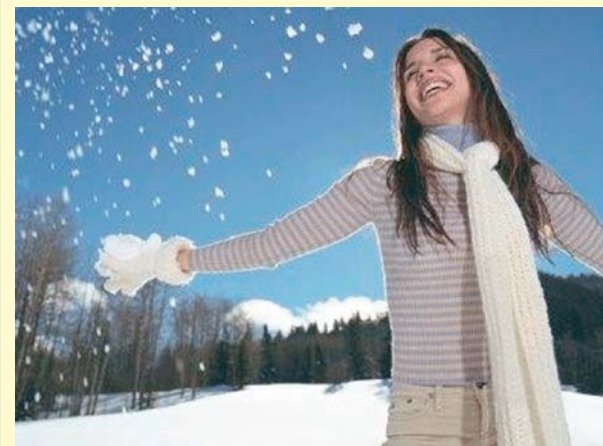
Знайти людину, котру кохаєш і котра кохає тебе, підтримує твої погляди й готова до самопожертви в скрутну годину, – як на мене, це важливіше навіть за успіхи в кар'єрі чи в громадському житті.

А ще в День закоханих хотілося б побажати всім просто любити – любити життя, свій навчальний заклад і все, що вас оточує. У житті забагато зла і замало самого життя, щоб витрачати його на негативні почуття і наміри. Кохання – найчистіше почуття, і чи не в ньому смисл життя? Тож кохайте і будьте коханими!

Владислав ЛЕВЧЕНКО,
студент групи ЕК-92

Я+ТИ

НЕ ЗАВАЖАЙТЕ БУТИ ЩАСЛИВОЮ!

«... Він тобі не підходить... Він не для тебе... Ви зовсім різні...» – саме такі слова ми нерідко чуємо від близьких, друзів. А так хочеться крикнути: «Та ви нічого не розумієте! Живіть своїм життям! Не чіпайте мене!» Але, зрештою, таки питаєш у себе: «А може, вони праві? Їм же краще видно!» І тут розпочинається боротьба з собою. Я б сказала, протистояння. Війна стихає, а зіпсований настрій залишається...

Проте всі негативні думки розвіюються, коли приходять довгоочікуване повідомлення vkontakte... Нехай це кілька слів, нехай це буде просто «привіт», але це – найдорожчі слова!!! Коли вона поруч з ним, то почуватися захищеною, спокійною і байдужою до всіх негараздів. На обличчі щира усмішка... Очі в рожевих окулярах, а думки десь далеко... Забула про все... Більше нічого не потрібно, крім нього...

І вже не приваблюють старі фотокартки чи фільми про кохання... У неї вже воно своє... Нехай таке заборонене, для когось смішне, часом божевільне, але своє...

Ніхто не зрозуміє цих стосунків, ніхто не розуміє, що з нею! Адже ви можете водночас любити один одного і ненавидіти, усміхатися і плакати, говорити і мовчати... Та все ж головне – ви разом! Ви єдині, це ваш світ, і у ньому немає ще комусь місця...

Через декілька днів приємні відчуття про щасливі хвилини зіпсують давно відомі слова: «... Він тобі не підходить... Він не для тебе... Ви зовсім різні...» А вона усміхнеться і скаже: «А МЕНІ ВСЕ ОДНО! НЕ ЗАВАЖАЙТЕ БУТИ ЩАСЛИВОЮ!!!»

Олена БАПАКА,
студентка групи СП-01

ІСТОРІЯ ЛЮБВИ

В АРХИВЕ МОЄГО СЕРДЦА

Долго искала інформацію о твоєї життя в одному з городських архивів, пытаясь понять хоть что-нибудь, узнать, до сих пор ли любишь ее... Часами перебирала документи, разные таблички, но, увы... спустя месяц ничего не удалось найти, все мои старания были напрасны.

И тогда я решила открыть архив его сердца... То, что там нашла, было ожидаемым: Маша, Юля, Катя, Вика и многие другие. Таблички с этими именами, приправ слоеной пылью, хранились в архиве его сердца. Как? Зачем? Соврал, как больно... Я продолжала ходить рядами его памяти, продолжала читать страницы его жизни... Казалось, сюжеты этих историй менялись друг за другом: десятки девушек, сотни свиданий, тысячи поцелуев, теплых объятий и страстных ночей – все они так похожи!

Через неделю изучений его жизни нашла страницу, которая хранится в самом прекрасном месте его сердца. Она... она была для него всем, что и значит любовь, – бескорыстная, искренняя.

Не дочитав полностью, закрыла архив раз и навсегда. Собрала вещи, забрала чувства и ушла.

«Не могу, не хочу, не сумую! Моя душа требует отдачи, а он верен другой».

P. S. «Моя дорогая девочка, то, что ты узнала – правда, я любил ее очень сильно, и она навсегда останется в моей душе, никогда не забуду и не выброшу из головы. В архиве моего сердца, в самом особенном месте, хранится табличка с ее именем. Но пойми одно: она осталась в моей памяти, она – это воспоминания прошлого. И вообще, ответы на свои вопросы ты искала в архиве, а там тебя нет. Нет... потому что ты – мое настоящее!»

Светлана ПЕДЧЕНКО,
студентка группы Ф-92

Я+ТИ

НЕЗВАНА ГОСТЯ

Серед сірості буднів ми часто не помічаємо незначних, але таких важливих речей. Знаходимо, втрачаємо, «пливемо» життям, намагаємося перестрибнути найвище цунамі у світі...

Він був звичайним хлопцем, жив звичайним життям. Дуже любив свою незалежність і аж ніяк не хотів її обмежувати. Весело проводив час з друзями, хизувався перед дівчатами, але не сприймав їх серйозно, дивився на них лише, як на яскраву «обгортку». Отож не дивно, що цей світський лев одного дня вирішив відпочити від усього. Він пішов до кінотеатру, купив попкорн, байдуже дивився на екран, де йшов (сам не знав який) фільм. Але вже через кілька хвилин сюжет картини його

захопив, він не міг не поділитися враженнями з сусідами.

– Гарний фільм, я, мабуть, уперше за все життя зараз перейнявся його настроєм, зрозумів героїв, а може, й саме життя...

– Так, – відповів тихий, але, як не дивно, лагідний дівочий голос. – Мені також подобається, немов у справжньому, але децю заідеалізованому житті.

І тут наш герой вже не міг зупинитися, слова летіли прямо з душі, вперше Він довірився зовсім незнайомій людині і міг розповісти їй усе, що

«накипіло». При виході з кінотеатру Він поглянув на неї, в її гарні блакитні очі і... їхні шляхи розійшлися.

Він повернувся до свого звичного життя, але вже не міг після цієї розмови з незнайомкою жити, як раніше. Він зрозумів усю фальш існування, дівчина снилася йому все частіше. Він гнав подальше від себе всі почуття, що закрадалися в його серце, а воно по-зрадницьки калатало все дужче.

Такого з ним ще не було. Він зник, що дівчата самі «вшалились йому на шию», «сохли», а Він лише користувався своєю «славою».

А зараз... Він думав: «Що зі мною?». Хапався за те місце, де знаходилося серце, й запитував: «Чому ти так шалено калатаєш? Я не дозволяю тобі цього робити! Іди геть від мене, негіднице-любове, чи як ти там звешся. Я не потрібую тебе!»

Не розумів, як може Він – вільний вітер і господар свого життя – закохатися, втратити свою незалежність і свободу через дівчину, яку бачив лише раз у житті і зовсім-зовсім її не знав!

– Я зневажаю тебе, кохання, йди геть з мого серця! Пора б тобі й так

платити за «оренду», а то я й сам вижену, викину тебе звідти! – говорив Він, але щоразу з усе меншою впевненістю.

Щоб звільнитися від своїх набридливих ідей, він накинув на плечі куртку, грюкнув дверима і подався просто бродити вулицями міста. Дивився під ноги. Аж раптом на щось наштотхнувся. Спочатку хотів спересердя крикнути, але, піднявши очі, побачив... її.

– Привіт, а я тебе пам'ятаю, – промовила вона своїм тихим, лагідним голосом...

– Ага, ти та дівчина з кінотеатру, – буркнув Він.

– А що з настроєм?

– Нічого, а точніше, повна його відсутність!

– Що ж, це можна виправити. Тобі в який бік? Ходімо... – усміхаючись, промовила Вона.

Він побачив у її очах щось чарівно-дитяче і просто пішов за нею... Пішов у спільне щасливе майбутнє.

І вже через місяць, щасливий місяць, Він сидів удома і тримав рукою те місце, де знаходилось серце:

– Дякую тобі, чарівна незвана госте, за те, що звела мене з моєю незнайомкою. Живи, я відміню тобі «орендну плату». Я вірю в кохання!

Ірина МОЛОШНА,
студентка групи П-01

ЖИТТЄВІ ПРІОРИТЕТИ

МУДРИЙ ХУДОЖНИК

Дівчина берегла у своїй душі заповітні мрії, які прагнула хоч раз відтворити в реальності. Вона розуміла, що тільки той, хто не лише бажає, а й докладає до цього зусиль, зможе втілити їх у життя. Проте, коли мрії стали реальністю, вона навіть не знала, що тепер робити. Щастя виявилось не таким безмежним, яким очікувала його побачити. Зустріч з коханою людиною не виправдала сподівань. Відпочинок у Єгипті не приніс бажаних емоцій. Самостійне життя не існує без проблем. Мрії були солодкими лише в її уяві, а вона ж так за них боролася, забувши про те, що мала. І, здавалося, в її житті не лишилося нічого світлого...

Та якось, гуляючи парком, дівчина звернула увагу на молодого художника, який малював картину. Їй здалося це дивним, оскільки вона не помітила жодного краєвиду, який був би вартий того, щоб його відтворити на папері. Вона підійшла до незнайомця і запитала, що саме так привернуло увагу митця.

— Розумієш, людина так часто перебуває в полоні своїх проблем, що уже навіть не помічає те, що приносить насолоду, — сказав художник. — З віком більшість з нас перестають мріяти, розчарувавшись одного разу. Однак потрібно цінувати те, що маєш: друзів (це люди, які цікавляться, як минув день; які подають хустинку, коли ти плачеш; які опівночі впускають тебе до своєї оселі і уважно слухають, як ти скаржишся на життя; які перед від'їздом говорять тобі: «Будь обережним»). Слід цінувати справжні почуття, увагу та турботу рідних і просто світ навколо тебе. Навчись дивитися на речі інакше, відкидати буденність і бачити «родзинки» в реальному житті.

І одного разу вранці ти помітиш перше сонячне проміння на своєму обличчі, почувеш дзвінкий спів птахів, відчуваєш подих нового дня. Такі, на перший погляд, непомітні моменти змусять тебе подумати: «Усміхнись. Можливо, хтось саме сьогодні закохається в твою усмішку...»

Дівчина настільки була вражена словами мудрого художника, що твердо вирішила розпочати написання другого розділу свого яскравого життя.

Інна ПЕДЧЕНКО,
студентка групи Ф-92

ЗНАЙОМТЕСЬ: ПЕРШОКУРСНИКИ

Я — ЩАСЛИВА ЛЮДИНА!

Моя мала батьківщина — м. Слов'янськ Донецької області. Успішно закінчила ЗОШ І-ІІІ ст. №5. У школі я брала участь у всіх театральних постановках, окрім цього, закінчила музичну школу по класу фортепіано. До Сум приїхала за власним бажанням. Це було моє рішення — вступити до Української академії банківської справи. І не пошкодувала про це, бо мені тут відразу сподобалося. Я дуже легко сходжуся з людьми, тому швидко подружилася з багатьма своїми ровесниками, а також зі студентами старших курсів.

Найпам'ятнішою подією в житті для мене стало Свято останнього шкільного дзвоника. А зараз у мене розпочалися студентські роки. Які вони? Напевне, швидкоплинні, бо будуть наповнені яскравими емоціями і враженнями.

У майбутньому бачу себе успішною людиною у власному банку. Останнє — це, звичайно, рожеві мрії. Але хочу бути принаймні хорошим спеціалістом своєї справи.

Я дуже життєлюбна людина. Мені здається, що на даному етапі я маю все для того, щоб вважати себе щасливою!

Юлія БІЛОДІД,
студентка групи БС-01

ДОЗВІЛЛЯ

ДИСКОТЕКА ДЛЯ... «БОТАНІКІВ»

Того вечора цікавий вибір мали студенти академії: лишитися в гуртожитку і захищати почесне звання «людини, яка сумлінно ставиться до навчання», сидючи за книжками і конспектами, чи піти на дискотеку і також, як не дивно, стати «ботаном». А це, виявляється, дуже цікаво і весело

Отож у кафе «Спорт-Лайн» відбулася дискотека-вечірка «BotaniQ+». Суворі вимоги до дрес-коду, креативне оформлення та захоплива розважальна програма не залишили байдужим нікого з присутніх. Усіх одразу поглинула аура «відмінного» навчання і добросовісного ставлення до виконання

домашніх робіт. «Сумлінні» студенти в окулярах та з конспектами старанно освоїли основи розваг і гумору в теплій, затишній атмосфері кафе. Шкода тільки, що наступного дня викладачі не оцінили натхненних поривів студентів, бо навчання в традиційних умовах їм

видалося більш продуктивним, ніж на дискотеці. Та все ж таки в тому й переваги студента академії, що він може навчатися та підкоряти вершини знань у будь-яких умовах.

Після цікавих, смішних сцен, конкурсів і творчих номерів на гостей чекала дискотека, під керівництвом спеціально запрошеного на свято

DJ «RomaSSS». Дуже порадували глядачів виступи талановитих хлопців і дівчат, кумедні гумористичні сценки у виконанні Андрія Торгонія і «компанії», а також хлопців «розумних і в окулярах»: Сергія Барабаши, Олексія Сахнюка та всіх, хто викликав щирі усмішки на обличчях присутніх. Пісні у виконанні Оксани Чоботар милували слух, а танці «східних» дівчат внесли екзотичний формат у свято і порадували гостей. Дуже приємно, що актив готелю-гуртожитку «Олімпійський» під керівництвом нашої улюбленої завідувачої С.І. Пустовалової підтримує добру традицію і організовує такі прекрасні заходи.

Кожен повернувся з дискотеки з твердими намірами та свіжими силами до навчання, бо, як не крути, а «ботанік» тією чи іншою мірою «сидить» у кожному з нас, інакше б ми не вчилися в цьому престижному виші.

Владислав ЛЕВЧЕНКО,
студент групи ЕК-92

ДУМКИ ВГОЛОС

ЖИТТЯ ГРАЄ З НАМИ В ШАХИ?

Ви ніколи не помічали, що життя часто грає з нами в шахи?.. Ось ти король, поряд — королева, оточення — твого ж кольору і тої ж масті... Мить — і ти вже лежиш у купі таких же «нефартових» шахових фігур поза чорно-білим полем. Для них, як і для тебе, ця партія вже закінчена. Лишається одне німе запитання: «Як же так?».

І події у своєму житті ти починаєш помічати, наче новини на газетних шпальтах. І газета чомусь така стара і жовта... Може, це сон? Сон, в якому постійно сниться, що падаєш у прірву, біжиш по піску чи намагаєшся кликати на допомогу, але твого крику ніхто не чує.

А потім прокидаєшся... Прокидаєшся з кулею в животі і розумієш

— а чи не занадто висока ціна? У житті, як у погано зрежисованому документальному фільмі, герой не завжди стає героєм. Нерідко він просто стає заручником обставин і не може вирватися за рамки написаного сценарію. І... нікому подзвонити, і надто важко дихати на лікарняному ліжку. А чи про це ти мріяв, не сучи в заліковці чергову

п'ятірку, даруючи їй обручку, знайшовши таку бажану, але таку небезпечну роботу? Будуючи нове життя?

Ні... Мабуть, як і всі, думав про честь і гідність. Про сім'ю і щастя. Про неї...

А натомість лежиш у палаті, не в змозі вимовити ні слова, і нестерпний біль пронизує все твоє тіло. І навіть не тому, що довелося латати рани, наче стару сорочку, не тому, що несамовитий крик скаліченої душі заповнює собою кожен сантиметр цієї кімнати, а тому, що раптом розумієш, що життя просто грає з нами у шахи.

...Та минає час — отой найкращий лікар фізичних і душевних ран. І ти, зцілившись, знову повертаєшся у звичний ритм життя. І поступово починаєш відчувати прихильність Фортуни. І знову ти на своїй шахівниці життя — король, і поруч — твоя королева...

Ваша Student*ka

ДУМКИ ВГОЛОС

ЧИ ВАРТО ВІДМОВЛЯТИСЯ ВІД МИНУЛОГО?

Ти прокинувся вранці і вирішив усе змінити: кар'єру, будинок, автомобіль і навіть кохану людину, не задумуючись над тим, що вона для тебе означає... А може, і нічого? Питання справді складне.

Ти залишив минуле так само легко, як вдихаєш це повітря. Ти про-

довжуєш радіти кожному дню, та якось інакше... Можливо, не вистачає минулого?

Можливо, ти згадуєш про неї, про ту, яку так шалено кохав? Ти бачиш її майже щодня, та нічого не відчуваєш? Правильно, не відчуваєш. А чому? Тому що вона забрала твоє серце з собою

і пообіцяла берегти. Воно до цього часу в неї. Вона його не загубила, не залишила в першому ж провулку... Але ти цього не знаєш. Цікаво: що з ним? Можливо, знову згадуєш те сильне почуття і його не вистачає?

Усе змінюється, час минає, і стрілку годинника не можна перевести

назад. Ні, можна, якщо витягнути із годинника батарейку, та при цьому ти застрягнеш у минулому. Але якщо ж залишишся в минулому, то будеш впевнений, що ніколи її не втрачиш. Вона буде поруч, а ти зможеш відчувати запах її тіла, волосся... Право рішення за тобою.

Інколи ми не цінуємо близьких людей, думаємо, що без них нам буде краще. Просто викинемо їх із життя, не задумуючись, що ми робимо і кого втрачаємо. І лише з плином часу розуміємо, що зробили велику помилку. Доля дає нам ще один шанс, щоб

усе виправити. А ми починаємо вагатися.

Потрібно вміти виправляти свої помилки, при цьому не соромлячись просити вибачення. Повірте: справжнє кохання та дружба цього варті.

Інна ПЕДЧЕНКО,
студентка групи Ф-92

БУТИ ЗДОРОВИМ – СТИЛЬНО!

СТУДЕНТИ СОЛІДАРНІ Й НЕБАЙДУЖІ, АДЖЕ ПРОБЛЕМА ВІЛ СТОСУЄТЬСЯ КОЖНОГО

2002 року в Празі ООН визнає Україну найураженішою СНІДом країною Європи. В Україні, попри те, що кількість ВІЛ-інфікованих постійно зростає, більшість продовжує сприймати вірус як щось дуже далеке, пов'язане насамперед з африканським континентом або з неблагополучними співвітчизниками, наприклад, наркоманами, пов'язаними. А насправді сьогодні є над чим задуматись, адже 80 % ВІЛ-інфікованих українців – люди віком від 20 до 39 років, тобто досить велика кількість молодого працездатного населення живуть із цим невітшним статусом. Такі темпи поширення СНІДу в Україні лякають і змушують замислитися

1 грудня 1988 року з ініціативи Всесвітньої організації охорони здоров'я вперше відзначався Всесвітній день боротьби зі СНІДом, головною метою якого є привернути увагу суспільства до цієї проблеми, спонукати дізнатися про загрозу більше, щоб уникнути помилок у майбутньому і призупинити шалені темпи, з якими вірус імунодефіциту людини крокує по світу. Щорічно 1 грудня весь світ говорить про СНІД, висловлюючи таким чином свою підтримку та солідарність з тим, хто отримав цей діагноз.

Українська академія банківської справи НБУ щорічно бере участь в акціях, конференціях, виставках та інших заходах, що проводяться у Всесвітній день солідарності з ВІЛ-позитивними людьми. Цьогоріч академія також приєдналася до обласної акції «Молодь Сумщини солідарна». УАБС НБУ за підтримки Сумського обласного відділення ВБО «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ», Сумської міської організації Товариства Червоного Хреста, Сумського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді та відділення Сумської міської дитячої клінічної лікарні імені св. Зінаїди «Клініка, дружба до молоді», була залучена до тематичної акції, що складалася з трьох етапів.

Перший етап полягав у підготовці студентами вишів Сум «стіни солідарності», тобто плакатів зі словами підтримки людям, які мають статус ВІЛ-інфікованих. Студенти трьох гуртожитків академії зібралися напередодні Дня боротьби зі СНІДом у кімнаті відпочинку гуртожитку № 2, де спільними зусиллями створили таку «стіну».

Наступний етап – презентація такого плаката в холі біля актових залів 2-го корпусу академії 1 грудня

2010 року. На цей захід до академії завітали почесні гості: голова правління СОВ ВБО «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ», Ольга Беленецька, керівник школи волонтерів Сумського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Інна Небилова, головний лікар КУ СМДКЛ ім. св. Зінаїди Олександр Ємець та голова Сумської міської організації Товариства Червоного Хреста Ніна Аушева. Шановні гості виступили зі словами подяки академії та студентам, які не залишилися байдужими та приєдналися до акції. Найактивніші студенти, що брали участь у створенні «стіни солідарності», а саме: *Анна Остапчук, Віталій Захожий, Маргарита Слезь, Андрій Петах та Ірина Курінта* були нагороджені подарунками.

Третій (і заключний) етап акції проходив на базі відділення «Клініка, дружба до молоді» КУ СМДКЛ ім. св. Зінаїди. Тут зібралися представники всіх вищих навчальних закладів міста, які представляли свої роботи перед присутніми. Організатори акції висловили подяку колективам ВНЗ міста Суми, в тому числі й Українській академії банківської справи НБУ, за активну позицію, особистий внесок у подолання проблеми ВІЛ/СНІДу в м. Суми та за участь в акції, нагородивши вище та їхніх представників почесними грамотами.

Варто залучати до подібних акцій усе більше й більше людей, слід робити все можливе, щоб такі заходи не були безрезультатними, адже в них є благородна мета – підтримати ближнього, що має статус ВІЛ-позитивного. Як бачимо, проблема ВІЛ сьогодні стосується кожного!

Віталій ЗАХОЖИЙ,
студент групи БС-83

БУТИ ЗДОРОВИМ – СТИЛЬНО!

ЖІНКА З ЦИГАРКОЮ

Зазвичай жінки пізніше починають курити за чоловіків. Зате залучаються до цього процесу усвідомленіше й активніше. Безумовно, це згубно впливає на здоров'я жінок і їхніх майбутніх дітей

Жінки, які курять, частіше страждають безпліддям.

Ризик кровотечі й спонтанного абортів під час вагітності у жінок-курців вищий, ніж в інших жінок.

Менопауза швидше настає у жінок, які курять. Відповідно вони й раніше старіють.

Схильність до тромбоемболій і ризику розвитку тромбоемболій на фоні прийому комбінованих пероральних контрацептивів значно вищий у жінок, які курять, особливо після 35 років.

Шкіра рук і обличчя хронічного курця набуває жовтувато-сірого кольору, швидше зневоднюється, внаслідок чого утворюються зморшки. З часом формуються жовтий наліт на зубах, якого важко позбутися, і неприємний запах із рота.

Викорюючи щоденно більше 10 цигарок, курець тим самим в 24 рази більше ризикує захворіти на рак легень. Окрім того, куріння є одним із факторів ризику виникнення ішемічної хвороби серця, синдрому раптової коронарної смерті, хронічних захворювань легень.

Існує дуже багато доказів того, що куріння до настання і під час вагітності шкідливе для дитини, оскільки погіршується транспортування кисню і поживних речовин.

Учені з Мюнхенського університету дослідили, що жінки, які планують вагітність, повинні відмовитися від куріння не тільки з метою профілактики перинатальної патології, недостатньої маси тіла немовляти при народженні, синдрому раптової смерті новонароджених, ризику виникнення бронхіальної астми, відставання в розумовому розвитку, але й для зниження ризику розвитку ожиріння у своїх дітей. Діти, матері яких курили під час вагітності, страждали ожирінням удвічі частіше.

Отже, перш ніж взяти до рук цигарку, добре подумайте, чи дуже вона вам потрібна...

СПОРТ

ЗИМОВІ ПЕРЕМОГИ

Переможець етапу Кубка Європи з лижних перегонів

Студентка обліково-фінансового факультету *Марина Анцибор* стала переможцем Кубка Європи з лижних перегонів, який проходив у м. Харків 13-15 січня 2011 року. Дівчина виконала норматив майстра спорту Міжнародного класу в класичній гонці на дистанції 10 км.

Відкритий Чемпіонат області з легкої атлетики

13-15 січня 2011 року в легкоатлетичному манежі пройшов чемпіонат Сумської області з легкої атлетики, в якому взяла участь і збірна команда академії. *Євген Гуцол* (ЕК-71) на дистанції 200 м посів I місце, на дистанції 400 м – II місце. Також на дистанції 400 м II місце зайняла *Тетяна Махотіна* (СОА-01).

В естафеті 4 x 200 м серед дівчат наша команда у складі *Тетяни Махотіної* (СОА-01), *Викторії Паливоди* (Ф-73) та *Олени Балаки* (СП-01) виборола першість.

В естафеті 4 x 200 м серед чоловіків наша команда стала другою. У змаганнях взяли участь *Євген Гуцол* (ЕК-71), *Олександр Шкапа* (ЕК-72), *Володимир Молкін* (ОА-82), *Юрій Пономаренко* (випускник).

Баскетбол «Ліга Сумщини» серед чоловічих команд

17, 20 січня 2011 року відбулися чергові ігри з баскетболу «Ліга Сумщини» серед чоловічих команд УАБС НБУ, СНАУ та СДПУ ім. А.С. Макаренка. В обох зустрічах наша команда *здобула перемогу*.

У запеклій боротьбі з командою Сумського національного аграрного університету гра закінчилася бойовою нічиєю. А отже, додатковий час – 5 хвилин – дав можливість *стати переможцем* у цій грі нашій команді з рахунком 63:61.

Протягом усієї гри з командою Сумського державного педагогічного університету ім. А.С. Макаренка наша команда *лідирувала* з переважаючим рахунком 62:44.

Бажаємо нашим спортсменам подальших успіхів і перемог!

Тетяна ВЕРХОГЛЯД,
старший лаборант кафедри фізичного виховання

УСЕ В НАШИХ РУКАХ!

ПРОЖИТИ НА 14 РОКІВ ДОВШЕ – РЕАЛЬНО!

Люди, які ведуть здоровий спосіб життя (не курять, не зловживають алкоголем, фізично активні, вживають достатньо овочів і фруктів), здатні прожити на 14 років довше. До такого висновку дійшли вчені за результатами досліджень за участі 20 тисяч здорових людей у віці від 45 до 79 років. Добровольці відповідали на запитання анкети, що стосувалися їхнього способу життя. За підсумками тестування спеціалісти Кембриджського університету виставляли учасникам оцінку від 0 до 4 балів.

По одному балу присуджувалося некурцям, фізично активним (тим, хто займається фізкультурною мінімум півгодини в день, а також людям, професія яких не пов'язана із сидячим способом життя), тим, хто щоденно вживає мінімум 5 порцій овочів і фруктів (одна порція, приміром, відповідає половинці грейпфрута або чашці зеленого салату), а також не зловживає алкоголем.

Спостереження за учасниками велося в середньому протягом 11 років. З'ясувалося, що в людей, які отримали 0 балів за підсумками опитування, ризик передчасної смерті був у чотири рази вищим, ніж у тих, хто вів здоровий спосіб життя і отримав чотири бали. У середньому учасники, котрі набрали максимальну кількість балів, мали такий же ризик смерті, як і ті, хто був на 14 років молодшим, але ігнорував здорові звички. За словами дослідників, переваги здорового способу життя розповсюджувалися на людей незалежно від їхньої ваги і рівня доходу.

Учасники кампанії схвально поставилися до такого вивчення: «Чудова новина, що, ведучи здоровий спосіб життя, люди можуть скоротити свій ризик смерті і продовжити життя. Кожен несе відповідальність за власне здоров'я, і ніколи не пізно змінити свій спосіб життя».

МИСТЕЦТВО

АНДЕРГРАУНД –
ПЕРФОРМАНС – ФЛЕШ-МОБ

Зазвичай студенти знайомляться з цими поняттями при опануванні курсу «Історія української культури», відшукуючи їх у словниках, інтернеті, енциклопедіях. Тепер до них можна додати ще одне джерело – книгу, яку написали авторитетні фахівці в галузі сучасного мистецтва з Києва: мистецтвознавець і художник Гліб Вишеславський та історик мистецтва й арт-критик Олег Сидор-Гібелінда. Наприкінці минулого року вони завітали до академії з наго-

ди презентації своєї книги «Термінологія сучасного мистецтва» (2010) у літературній вітальні нашої бібліотеки. Автори розповіли про роботу над цим виданням, до якого увійшли терміни, неологізми та жаргонізми, поширені в практиці сучасного мистецтва. Ними було опрацьовано величезну кількість першоджерел (і не тільки українських), в яких автори знайшли часом маловживані терміни, ба, навіть і такі, що не набули розповсюдження і залиши-

лися в історії.

Значення цієї книги важко переоцінити, адже вона зафіксувала у термінах мистецьку ситуацію в Україні кінця ХХ – початку ХХІ ст. Автори не ставили за мету дати оцінку деяким явищам у мистецтві, справедливо покладаючись на майбутніх істориків. Важливо й те, що вони самі є активними учасниками сучасного мистецького процесу.

До презентації була також приурочена виставка однієї картини Г. Вишеславського «Метро» (1988) з колекції Сумського обласного художнього музею ім. Н. Онацького. Цього ж дня Г. Вишеславський познайомив студентів і викладачів академії у галереї мистецтв «Академічна» зі своїми здобутками в галузі відео-арту, а галерея – гостей з нестандартним мистецтвом. Одночасно сумські мистецтвознавці звернули увагу авторів книги на відсутність в їхньому виданні цього терміна. Оперативно відгукнулася на вихід нової книги наукова бібліотека академії, придбавши декілька примірників «Термінології сучасного мистецтва».

Сергій ПОБОЖІЙ,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін

ДОЗВІЛЯ

SCARY MOVIE,
АБО «НАЙСТРАШНІШЕ»
СВЯТО...

Є події, про які довго пам'ятаєш навіть із плином часу. Саме однією з них стало святкування Хеллоуїну у гуртожитку №3

Уже звичним для української культури стало свято напередодні Дня всіх святих, або ж Halloween, яке є дуже давнім і своїм корінням походить від дохристиянських вірувань кельтів, що жили на території сучасної Ірландії. Але на відміну від численних свят та ритуалів, Хеллоуїн не відкинутий на культурне узбіччя сучасної цивілізації. Навпаки, згідно з оцінками експертів, розмах його святкування, наприклад у США, порівнюють з неймовірно популярним Різдом. Не є винятком і Україна, де щороку все більше людей дають можливість «темним силам» заволодіти собою на одну ніч.

Традиційним стало це свято і для студентів академії, адже щорічно напередодні Дня всіх святих рада гуртожитку №2 організовує чудову вечірку. Студенти з радістю вітають таку ініціативу. Завжди трепетним і ціка-

вим є процес вибору ним костюмів, бо кожен хоче бути неповторним, самобутнім, яскравим та якнайстрашнішим. Саме під час святкування Хеллоуїну можна проявити свою фантазію та оригінальність, тому що якраз на цьому святі чим «страшніший» костюм, тим краще.

Цьогоріч студенти сміливо підійшли до підбору костюмів, бо, крім звичних для цього свята відьом, чортів, зомбі та кішечок, були і вдова, мертвий наречений, Юлій Цезар, давньогрецька богиня, подружки гангстерів, міми, прибульці, гравець регбі разом із групою підтримки, медсестри, закривавлені лікарі, полісмени, мумія та шалена кількість інших костюмів зі свіжими ідеями.

Свято видалося чудовим. Нешаблонні костюми, піднесений настрій, море сміху та емоцій, сучасна музика, забави та конкурси, фотосесія – усе

це не дозволяло сумувати, а заряджало енергією, наповнювало позитивними враженнями. Особливістю свята стали також кумедні передбачення майбутнього від циганки для всіх бажаючих. Веселими виявилися і конкурси, що допомагали розважати студентів. Уже традицією для таких вечірок є обрання Короля і Королеви. За результатами оплесків у важкій боротьбі зван-

ня Королеви вибороли Анастасія Куфаєва (П-81) та Вікторія Бордюк (ОА-82), звання ж Короля «свята нечисті» отримав Віталій Захожий (БС-83). Це все сприяло тому, що цьогорічне святкування Хеллоуїну надовго збережеться в пам'яті всіх, хто завітав до третього гуртожитку академії на вечірку.

Віталій ЗАХОЖИЙ,
студент групи БС-83

АНОНС

КОЛИ ПРИХОДИТЬ
НАТХНЕННЯ

ВИСТАВКА СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ

11 лютого о 15-30 у галереї мистецтв «Академічна» відбудеться вернісаж виставки студентських робіт «КОЛИ ПРИХОДИТЬ НАТХНЕННЯ» з нагоди 15-річчя УАБС НБУ.

В експозиції виставки представлені твори образотворчого та декоративного мистецтва студентів Української академії банківської справи НБУ та Севастопольського інституту банківської справи.

Учасники виставки:

- Городиська Наталія – УАБС, П-82 (3-й курс),
- Горшков Андрій – СІБС, ОА-01 (1-й курс),
- Готв'янська Влада – УАБС, Ф-83 (3-й курс),
- Григор'єва Марія – УАБС, МЕ-72 (4-й курс),
- Жукова Любов – СІБС, БТ-91 (2-й курс),
- Колдовська Юлія – випускниця УАБС 2000 р. (М-72),
- Корх Ірина – УАБС, ОА-71 (4-й курс),
- Петях Андрій – УАБС, Ф-71 (4-й курс),
- Следзь Маргарита – УАБС, БС-02 (1-й курс),
- Шалахіна Ольга – УАБС, МЕ-72 (4-й курс),
- Шестопалов Валерій – УАБС, Ф-83 (3-й курс).

Детальний репортаж з виставки
читайте в наступному номері

ЗНАЙОМТЕСЬ: ПЕРШОКУРСНИКИ

ОПТИМІСТИЧНА,
СМІЛИВА,
НАПОЛЕГЛИВА

До Сум я приїхала з мальовничої Шостки, де закінчила найкращий у місті навчальний заклад – спеціалізовану школу І-ІІ ступенів – ліцей. Чому приїхала саме сюди? По-перше, я пройшла в УАБС НБУ на бюджет, по-друге, це – недалеко від дому. Я людина різнопланова. З 6 до 14 років професійно займалася народними танцями, потім захопилася сучасними, фітнес-аеробікою та латиноамериканськими танцями. А останні півтора року займалася у професійній групі сучасних R'n'B і зрозуміла, що це – моя стихія.

Я була дитиною з нестерпним характером! Батькам дуже складно доводилося зі мною, адже я всілякими силами досягала своєї мети. Проте з 11-12 років клопоти в батьків зникли, оскільки я зрозуміла, що добиватися свого можна й трохи іншими способами... А ось з учителями я завжди гарно контактувала, адже я дуже люблю допомагати людям, якщо вони цього справді потребують. А взагалі, я оптимістична, смілива, наполеглива, а про інше нехай судять оточуючі.

Я дуже контактна людина, проте надаю перевагу дружбі з хлопчиками, адже всім відомо, які дівчатка заздрісні та пліткарки. Винятком є моя найкраща подруга Олександра. Найпам'ятніша подія в житті – мій перший поцілунок і зустріч з коханою людиною.

У майбутньому бачу себе директором банку, приватним підприємцем.

Юлія ГРИБКОВА,
студентка групи БС-01